

kop

1.

Hitis, Bötessö (Vänöksen)
aug. 1924 utar mel.

Kung Vallmon
(Ur F. B. Grönings visbok, 1873)

1. Kung Vallmon han rider uppi konungens
gird.

Uti London.

För honom där sköna jungfrun stod.

Det rinner sig på lät uti vår ungdom.

2. Lyster dig mjöd eller lyser dig vin,
eller lyster dig så följa uti brudhus med mig.

3. Ej lyster mig mjöd och ej lyster mig vin.
Ej lyster mig så följa uti brudhus med dig.

4. Och väl så kunde jag följa i brudhus med dig,
men det är så många, som akta efter mig.

5. Mig äktar fader och mig äktar mor,
mig äktar syster och ävenså bror.
6. Kung Wallmon tog jungfrun och satte på sin jak.
Så redo de bägge aus åt en grön äng.
7. Så redo de bägge aus åt en grön äng.
De plockade blader och bickade stäng.
8. Nu hör jag min faders klingande klang,
som intet har varit uti sen han var ung man.
9. Nu hör jag min moders klagande ljud,
som intet har varit uti sen hon stod brud.
10. Nu hör jag min bröders skrällande ljud,
och kära kung Wallmon, som intet nu.

11. Hör du din bröders skrälande ljud,
 så heter han Kung Vallmon, som dem höra skall
 till slut.

12. Första slaget de reds ihop
 så slog han hennes far och mor så att de
 föll till jord.
 Den sorgen var väl tung när vår ungdom.

13. Andre slaget de reds ihop,
 så slog han hennes bröder, ja de alla sju.

14. Kung Vallmon, kung Vallmon, du lindra ditt svärde
 Visst du inte, att det var min far och mor,
 som du slog ihjäl.

15. Kung Vallmon han forkar at sin blodige svärd.
 "Var icke du min fästemo, så fore du den färd."
16. Kung Vallmon han red över sju milars skog,
 som int' han talt med jungfrun ed så
 ringaste ord.
17. Kung Vallmon han red över sju milars stad,
 förskräckte alla vakter, som nte staden var.
18. Kung Vallmon, han red på sin kär faders gård,
 och nte för honom hans kära fader stöd.
19. "Godafrott, godafrott, min kärre for igen.
 Var har du fått en så blibleker vän?"
20. "Hov må väl vara bleker och icke vara röd,
 ty hov harer sin sin fars och mors stöd."

21. Och den har jag tagit på konungens gård,
Ja, med en starkt vapen båd' järn och stål.
22. Käre hi min fader, I tagen i min häst.
Käre hi min moder, skeffew mig präst.
23. Käre hi min syster, I bädda mig fång,
Käre min broder, tag du min vän."
24. "Vad så kunde jag taga din lilla vän,
om jag nu visste så hon var kommen ren."
25. Om morgonen litta fört'n dager blev ljus
så var där tre lik uti konungens hus.
26. Kung Vallmon var den ene och den andra
var hans mö,
Den tredje var hans moder, som så sorgen gick, dö."

27. Så lade de likena alla på en bår,
fräknar och mansetter de kruss' deras hår.
28. Så lade de likena alla i en grav, uti london
där de sova de röjde, ja intill domedag.
Den sorgen var väl tung uti vår ungdom.

